

Strandelden

En dag har grytt
– snart har den flytt
med längtan och lustan och lömskhetens spel –
av ensamhet
och utsatthet
besatthet, bisarrhet och fienders gräl
Klagan
tag an
den hand som dig sträckes och hålles intill
tyst och så tung
ledig och lugn
– blomlik och tröstrikt den häva sig vill
En dag har grytt som få
och kommer för alltid att gå
Dofta, du glöd
livsfarlig, röd
Vakna, ditt ansikte, rodna och dö
Fot av eld svedd
vilar på bädd
lagad av kvistar och hö
Tårarnas fest
frodas som bäst
Strandelden brinner och brinner och brinner
fnöske likt, som först vid gryning försvinner
Intet av honom finns mer
denne grå tyrann
av sitt slag den ende man
där stjärnljus historien ser.

9/12 1986

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten